

Hyvaa Joulua ja Siunattua Uutta Vuotta 2012

Niin se vaan on, etta Joulun aikaan minut loytaa lampimammista maista, talla kertaa Tansaniasta, jossa olen ollut lokakuun alusta lahtien ja tarkoitus on olla huhtikuun alkuun asti, talla kertaa Tansanian UNICEF toimiston kakkosena. En ole ennen Tansaniassa ollutkaan toissa ja vain kerran tata ennen vierailut taalla ja se oli 70-luvun lopussa. Kylla oli Dar es Salaam muuttunut tana aikana, rakennuksia ja liikennetta lisaa; katuja ei, ja kun nykyaan saa polttoainettakin, niin ruuhkaa riittaa. Muuten kaupunki on ilahduttava tuttavuus, toimistomme on keskustan alueella, mutta asun Peninsula alueella, eli aamuin illoin ajan rantatieta pitkin ja katselen merelle, silma lepa. Kotini on ison omakotitalon paatyhuoneisto, tarkkaan katsoen makuuhuoneen ikkunasta nakee merelle, tosin pitaa kylla olla aika tarkka. Vuokraemanta perheineen asuu talon isompaa osaa, ikaisiani, Intialaista alkuperaa, mutta komatta polvea taalla.

Kulunut vuosi on ollut hyva, aloitin sen Turussa, jonne palasin Etela Afrikasta paivaa ennen Uutta Vuotta, ja paasin nauttimaan sisareni tyttaren Joonatan vauvasta, nyt vuoden ikainen. Kovin kauaa en malttanut pysya Suomessa, silla helmikuun puolivalissa olin jo Peshawarissa, johtamassa 80 hengen aluetoimistoa kolmen kuukauden ajan.

Peshawar on tyopisteena rankin, missa olen ollut. Asuimme UNICEF'n vierastalossa viikot, viikonloput useimmiten olimme Islamabadissa hengittamassa vahan vapaammin, mina paasin nauttimaan hyvan kolleegani Karenin vieraanvaraisuudesta ja entisen apulaiseni passaamisesta. Vierastalo on tiukasti vartioudulla alueella, korkeat muurit, barrikaadit, aseistetut vartijat ja lisaksi ikkunoiden edessa 5 cm paksut metallilevyt, aamun tuloa ei nahnyt. Toimisto hiukan viihtyisampi, ihan oikeasti naki ikkunoista ulos. Talojen vali kuljettiin panssarivahvisteisessa autossa. Kauppaan, ravintolaan tai kylaan ei saanut lahtea ja viimeistaan kl 19 piti tulla toimistoltakin pois. Tehtavat Peshawarissa olivat paa-asiassa katastrofi avun valittamista lapsille ja heidan perheilleen, lisa varia tyohon tuli siita, etta yhteistyokumppaneiden kanssa piti aina olla varovainen, budjetti nyorit tiukasti halinnassa ja riippumaton ryhmä varmistamassa etta tyot on tehty. UNICEF oman vaen paasy kentalle on rajoitettua, ei mahdotonta, mutta joka kerta pitaa tarkkaan harkita lahetanko kolleegat kentalle, riski terroristi iskun tai kidnappauksen kohteeksi joutuminesta on todellinen. Hattua nostan niille kolleegoille jotka ovat siella pidempaan.

Kuuden viikon valein Pakistanista on lahdettava maan ulkopuolelle rentoutumaan, minulle tuo oli ilman muuta suorinta tietä Turkuun, minulla ei ole mitaan tekemista Bangkokissa eika Dubaissa, ei edes maaliskuussa, kylman kanssa parjaa ja maaliskuussa alkaa valo jo voittaa.

Toukokuun puolivalista syyskuun alkuun olin Suomessa, nautin vapaudesta kulkea ulkona koska vaan ja miten vaan, kayda kaupassa, torilla, kirkossa, konserteissa tai muuten vaan olla. Joonatanin kanssa yritin olla kerran viikossa ja mukavaa oli, tarinoimme, kuljimme

raitilla, etuoikeutettua olla pikku-ihmisen kanssa ilman mitään velvoitteita, nauttia vaan. Loppukesasta ja alkusyksystä oli paa-asiallinen ohjelma marjastus ja sienestys, tämän vuoden kaltaista suppilovahvero-vuotta en ole ennen nähnyt, metsästä piti lahtea kesken pois kun ei jaksanut kantaa enempää, kirjaimellisesti, sillä sienet olivat myös tavallista vesipitoisempia, mutta kuivuivat kuitenkin ihan hyvin. Suurin osa on ylakaapissa Turussa, osa mukana taalla ja tarjoan ensi perjentaina toimiston monikulttuurisella lounaalla joko sienimuhennosta tai keittoa, en ole vielä paattanut kumpaa. Toukokuun alkupuolella tarjosin suppilovahveromuhennosta Islamabadissa, kun olimme emergency istunnossa illalla, tanskalais, amerikkalais, jne porukka oli ihastuneita, tanskalainen soitti vaimolleen New Yorkiin ja kertoi mitä syö.

Viides eläkevuosi menossa, ja ainakaan vielä en ole paattanut lopettaa työntekoa, on tämä senverran mukavaa hommaa. Ensimmäisiä alustavia kyselyjä jo tulee Tansanian komennuksen jälkeen, toistaiseksi vastaus on « antaas kattoo ».

Joulun ja vuodenvaihteen vietän Dar es Salaamissa, sillä toimiston johtaja, Dorothy on lomilla, sen sovimme jo ennen tälle tuloa, joten minä painan tietokoneen nappia vuoden vaihteessa kun suljemme tämän vuoden tilit ja aloitamme uuden vuoden. Uusi vuosi tuo mukanaan taysin uuden tietokone ohjelman meille, SAP pohjaisen, jos se sanoo jollekin jotain, koulutus on ollut hyvin laajaa ja jatkuu vielä, ohjelma on monimutkainen. Minkähän takia aina vaihdetaan hankalampaan ohjelmaan.

Hyvä Joulun toivotuksin Pirkko

Rokotuspäivä Zanzibarissa